

Allah'ın (c.c.) vahyinin artık ilerde mümkün olmayacağını ve bunun ancak geçmişte kalmış olduğunu[1], Cebrail (as)'ın da artık inmeyeceğini zannetmeyiniz.

Ben size doğru sunu söylüyorum ki her kapı kapanabilir fakat Cebrail (as)'ın iniş kapısı hiç kapanmaz.

Siz kendi kalplerinizin kapılarını açınız ki o, kalplerinize girsin.

Siz o ışığın giriş penceresini kapattığınız zaman kendi kendinizi o güneşten uzaklaştırmış olursunuz.

Yüce Allah bu asırda maddi feyizlerin yollarını üzerinize kapatmadığı hatta daha da artırdığı hâlde zannediyor musunuz ki O, şu anda size çok lâzım olan manevi feyizlerin yollarını üzerinize kapatmış olsun? Hâşâ, bilakis o kapı büyük bir açıklıkla ardına kadar açılmıştır.

Yüce Allah şimdi Fatıha suresinde öğrettiği kendi talimatına göre geçmiş bütün nimetlerin kapısını üzerinize açtığı halde, onları neden almak istemiyorsunuz? Bu pınara susuzluk gösterin, su kendiliğinden çağlayacaktır.

Bu süt için siz, bir bebek gibi ağlamaya başlayınız. Süt kendiliğinden akacaktır.

Merhamete lâyık olunuz ki size merhamet edilsin. İzdırap gösterin ki teselli bulasınız. Sık sık

ağlayıp bağırsın ki bir el sizi tutsun.

Allah'ın (c.c.) yolu geçilmesi ne kadar çetin, zor bir yoldur. Fakat bu yol, ölmek niyetiyle bu derin çukura atlayanlara kolaylaştırılır. Onlar kendi kalplerinde, "biz ateşi kabul ediyoruz" diye karar versinler. Biz sevgilimiz için bunda yanarız (derler), daha sonra onlar kendilerini o ateşin içine atarlar. Bir de ne baksınlar ki o cennet'tir.

Yüce Allah'ın (c.c.) beyan ettiği de budur. Yani:

"Ey kötüler ve ey iyiler! Aranızdan cehennem ateşi üzerinden geçmeyecek hiç kimse yoktur. Ancak Allah (c.c.) için o ateşe girenler necat edileceklerdir. Ancak kendi nefsi emmaresi için (yani nefsinin kötü istekleri için) ateşte yürüyeni o ateş yiyip bitirecektir." (Meryem Suresi; 19.72)

Kendi nefisleriyle Allah için mücadele eden ve ona uymayanlara ne mutlu. Kendi nefsi için Allah'ın emrine riayet etmeyen kesinlikle göğe girmeyecektir. Onun için, Kur'an-i Kerim'in bir noktası veya bir hareketinin bile aleyhinize tanıklık etmemesi için çaba sarf ediniz ki bu sebepten cezaya çarptırılmayasınız. Çünkü kötülüğün bir zerresi bile cezayı gerektirir.

Zaman çok kısadır. Hayatınızın maksadı ise daha elde edilmemiştir. Hızlı yürüyünüz çünkü akşam yakındır. Takdim etmek istediklerinizi sık sık inceleyiniz ki bir şey eksik kalmasın ve size zarar getirmesin veyahut ta sultanlar sultanı ve yüceler yücesi olan Allah'ın yüksek huzuruna takdim edilmeye lâyık olmayan pis ve yaramaz şeyler olmasın.

---

[1] Kuran-ı Kerim ile şeriat sona ermiştir. Fakat vahiy sona ermemiştir. Çünkü vahiy, doğru bir dinin canıdır. İçinde Vahy-i İlahînin inmesi devam etmeyen bir din, ölü bir dindir ve Yüce Allah (c.c.) öyle bir din ile beraber değildir. (Yazardan)